

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۳ جنوری ۲۰۲۲

قهرمانان ریاء و فریب مقابل هم!

(۳)

چهار شنبه- ۲۲ جدی ۱۴۰۰ - کابل:

ب- اهداف طرفین: اگر از این نکته بگذریم که این ملاقات بیشتر به خواست "رژیم ولایت فقیه" برگذار شده بود تا علاقه قلبی دو طرف، و "رژیم ولایت فقیه" هم با این میانجیگری و هر دو طرف مخاصمه را پشت یک میز نشاندن اهداف خاص و عظمت طلبانه خود را تعقیب می نماید که هیچ نفعی برای مردم افغانستان ندارد؛ دو طرف مذاکره هم از نشستن و صحبت با یک دیگر همان طوری که در عنوان تذکار یافته، به علاوه تلاش جهت فریب یک دیگر، اساسی ترین هدف آنها را فریب مردم ساده لوح می ساخت.

با شناختی که از هر دو طرف مذاکره داریم، آنها مشترکاً در خطوط کلی دو هدف را تعقیب می نمودند، یکی اهداف ظاهری و آنچه در رسانه ها انعکاس می یابند و دیگری اهداف مخفی که بر زبان آورده نمی شوند مگر اساس و علت العلل چنین مذاکراتی را می سازد. چنانچه:

*- هدف ظاهری و تبلیغاتی طالب و کلیت نظام ملاسالار از شرکت در چنین مجالسی، آنها می خواهد به مردم افغانستان، کشور های منطقه و جهان از طریق شرکت در چنین جلساتی اعلام بدارند، که آنها طرفدار صلح و سازش و به رسمیت شناختن آحاد نیروهای سیاسی، قومی و مذهبی در افغانستان اند و همیشه حاضر اند به "نیت خیر" کشور های همسایه و جهان جهت حل مشکلات افغانستان لیبیک بگویند.

در حالی که هدف اساسی و پوشیده آنها از شرکت در چنین جلساتی، ضمن بی اعتبار ساختن طرفهای مقابل و آنها را سازشکار معرفی داشتن، تلاش است در جهت به رسمیت شناخته شدن خود آنها از جانب کشورهای جهان و ملل متحد. آنها با این ترفند و مانور ها می کوشند به جهانیان تصویر کذائی و دروغینی را از خود به نمایش گذارند که هیچ نوع انطباقی با ماهیت آنها ندارد. یعنی نیروئی که از بدو تولد خود تا اکنون فقط از قبل جنگ و خونریزی تغذیه نموده، می خواهد خود را صلحجو به نمایش بگذارد.

*- طرف مقابل طالب یعنی "اسماعیل خان" و "احمد مسعود" به مانند طالب هدف ظاهری آنها در کنار فریب مردم، تمکین به خواست "برادر بزرگ و ولی نعمت" شان "رژیم ولایت فقیه" می باشد اما در واقعیت امر ضمن خواستههای مشابه، در نکاتی هریک برای خود تلاش نموده است.

خواست "اسماعیل خان" کلاً همان شرکت در قدرت به مانند گذشته ها، یعنی بدون هر نوع بلند پروازی، صرف یک چند چوکی نان و آب دار و مقداری حرمت گذاری از جانب طالب و مصون ماندن دارائی های غیر منقولش در داخل افغانستان می باشد.

در حالی که خواست "احمد مسعود" که تا حدی بدان دست هم یافت، "جبهه مقاومت" فیسوکی اش را رسمیت بخشیدن و دارای وجود خارجی نشان دادن بود. نکات دیگری را که مطرح می نماید، از قبیل اخراج نیروهای مسلح طالب از صفحات شمال و یا ایجاد یک اداره غیر متمرکز زیر نام شرکت اقوام و ... چانه زنی های کسابکارانه جهت به دست آوردن منفعت و سهم بیشتر می باشد.

هموطنان گرامی!

با شناختی که از گذشته های خونبار هر دو طرف مذاکره داریم، آنها به هر توافقی که برسند آن توافق کمترین نفعی به حال مردم افغانستان به خصوص زنان، روشنفکران و بینوایان نخواهد داشت. چه هیچ یک از آنها نه معتقد به اصل آزادیهای دموکراتیک، از آزادی بیان و نوشته گرفته تا آزادی مذهب و وجدان اند و نه هم از لحاظ سیاسی خود را مکلف به فراهم نمودن شرایطی جهت بهبود وضع زندگی مردم می دانند، به همین سان تعلقات غلیظ آن ها به قدرت های اشغالگر و استعماری دور و نزدیک، باعث می گردد تا حاصل جمع هردو چیزی به جز تداوم انقیاد و وابستگی بار نیاورد، به علاوه ضدیت آنها با تمام آزادیهای دموکراتیک و حقوق حقه باشندگان این کشور باعث می گردد تا در صورت حل منازعات درونی خودشان، مشترکاً به جان مردم افتاده از موضع ارتجاع، به مثابه چماق دست امپریالیسم به سرکوب خلق ما بپردازند.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!